

Arrest

nr. 77 875 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTIERE en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Faida, in Centraal-Irak. U bent nooit naar school geweest. U kan bijgevolg niet lezen en schrijven. Vanaf uw twaalfde tot ongeveer drie jaar geleden zou u als arbeider hebben gewerkt in de bouwsector. Hierna zou u samen met twee van uw vrienden een voedingswinkel zijn begonnen. In 2008 zou uw vader, een 'peshmerga' (Koerdische strijder), in Mosul zijn omgekomen bij een terroristische aanslag. Begin februari 2011 zouden vier auto's nabij jullie winkel gestopt zijn. Er zouden gemaskerde terroristen uitgestapt zijn, dewelke onmiddellijk op jullie begonnen te schieten. Uzelf zou zijn kunnen ontsnappen. Uw twee

vrienden/zakenpartners zouden hierbij om het leven zijn gekomen. Later zou u hebben vernomen dat de terroristen jullie winkel in brand hadden gestoken. Naar aanleiding van dit incident zou uw oom u hebben aangeraden het land te ontvluchten. Op 20 februari 2011 zou u vanuit Faida naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd, waar u op 22 februari 2011 aankwam. Op 25 februari 2011 zou u vanuit Istanbul via Griekenland en Frankrijk naar België gereisd zijn. Op 4 maart 2011 kwam u in België aan. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Op basis van uw verklaringen kan aan uw afkomst uit Faida geen geloof worden gehecht. Uw kennis over dit dorp dat zich in Centraal-Irak situeert maar nabij KRG-gebied is gelegen, is bijna onbestaande. Op alle u gestelde kennisvragen over Faida diende u het antwoord schuldig te blijven en ook wanneer u werd gevraagd om dan zelf spontaan over uw thuishaven te spreken, kon u allerminst overtuigen.

Zo werd u eerst gevraagd of u dorpen kon opsommen die zich in de buurt van Faida bevinden. U verwees hierbij naar drie dorpen: Kaske, Rahmanyia en Domis. Op de vraag of het dorp Domis nog een andere naam heeft, diende u het antwoord schuldig te blijven. U verwees opnieuw naar de drie dorpen die u zojuist had opgesomd. Wanneer u vervolgens een heel aantal buurdorpen van Faida werden voorgelegd, moest u telkens toegeven hiervan nog nooit te hebben gehoord. Het betrof de volgende dorpen: Zorafan, Derajindi, Girepan, Daghan, Kharshnyna, Janbur, Ain Halwa en Badryia (zie gehoorverslag CGVS, vragen 54-64 en zie informatie CGVS met enkele kaartjes van de omgeving van Faida, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). U werd ermee geconfronteerd dat het feit dat u van geen van deze buurdorpen van Faida ooit heeft gehoord, ernstig doet vermoeden dat u niet afkomstig bent van Faida zoals u beweert. U antwoordde hier enkel op dat het inderdaad klopte dat u nog nooit van al deze dorpen had gehoord. U herhaalde bovendien dat u enkel van de dorpen Kaske, Rahmanyia en Domis had gehoord (zie gehoorverslag CGVS, vraag 65). Gezien de u genoemde dorpen zich in de onmiddellijke omgeving van uw geboorteplaats bevinden blijft dit gebrek aan kennis frappant. Zo situeert het door u genoemde Domis zich een stuk verderop dan de u genoemde dorpen. Dat u Domis dan zelf spontaan kan vermelden maar de andere dorpsnamen zelfs niet herkend wijst eerder op een ingestudeerde maar alleszins niet-authentieke kennis van uw regio van herkomst.

Verder verklaarde u dat er in Faida enkel Koerden zouden wonen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 66). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de bevolking van Faida bestaat uit een mix van Koerden, Arabieren, Assyriërs, Christenen, Yezidi's, Turkmenen en andere minderheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u met deze informatie werd geconfronteerd, antwoordde u enkel dat u dit niet weet wat een opmerkelijke reactie is voor iemand die beweert te zijn geboren en getogen in Faida (zie gehoorverslag CGVS, vraag 67).

Vervolgens kon u niet bevestigen dat er in de zeer nabije buurt van Faida een legerkamp gelegen is en dat dit kamp na de val van het regime van Saddam Hussein wordt gebruikt als vluchtelingenkamp (zie gehoorverslag CGVS, vragen 68-71 en zie informatie administratief dossier). Verder wist u niet dat er zich een grenspost bevindt nabij Faida (zie gehoorverslag CGVS, vragen 72-73 en zie informatie). U diende vervolgens het antwoord schuldig te blijven op de vraag of er al dan niet bombardementen hebben plaatsgevonden in Faida toen het regime van Saddam Hussein ten val kwam (zie gehoorverslag CGVS, vragen 78-79 en zie informatie).

Ook op de vraag of er zich bergen bevinden nabij Faida, kon u niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, vraag 80 en zie informatie). Aangezien Faida zich situeert aan de westelijke flank van het gebergte kan dit er enkel op duiden dat u hier nog nooit bent geweest en geen idee heeft hoe de omgeving eruit ziet. U had er verder geen idee van hoe ver Faida ongeveer van de Koerdische regio of 'KRG-gebied' is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 81). Dit is opmerkelijk aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Faida vlakbij de grens tussen de Koerdische regio en Centraal-Irak is gelegen. Tenslotte kon u evenmin zeggen wie de burgemeester was van Faida (zie gehoorverslag CGVS, vraag 82 en zie informatie).

Omdat u geen enkele van de hierboven gestelde kennisvragen kon beantwoorden, werd u gevraagd welke kennis uzelf spontaan kon weergeven over uw dorp Faida. Uw antwoord overtuigde allerminst: "Er zijn twee ziekenhuizen, twee moskeeën, twee scholen, twee kantoren van de peshmerga's en ook één brandweer. Dat is wat ik weet." (zie gehoorverslag CGVS, vraag 83). In een laatste poging om u toch nog enige concrete informatie over uw dorp Faida te ontlocken, werd u nog gevraagd of u misschien wijken of straten kende in Faida. U antwoordde hierop dat u deze kennis niet had omdat dit te complex was (zie gehoorverslag CGVS, vraag 84). In ditzelfde verband liet u ook nog optekenen dat u niet over een adres beschikte in Faida. U woonde in bij uw oom (zie gehoorverslag

CGVs, vraag 85). Nochtans moet het huis van uw oom toch ook in bepaalde wijk, of bepaalde straat zijn gelegen.

Uit dit alles blijkt aldus dat uw kennis over Faida zo goed als onbestaande is. In de loop van het gehoor liet u verschillende malen optekenen dat u analfabeet bent. U zou nooit naar school zijn geweest en kan aldus niet lezen en schrijven. Uw analfabetisme kan uw totaal gebrek aan kennis over uw dorp Faida evenwel niet verklaren. Immers zelfs van iemand zonder enige scholing kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij op bovenstaande kennisvragen op zijn minst een aantal correcte antwoorden kan geven. Deze kennisvragen betreffen immers de essentiële eigenschappen van uw dorp Faida. Daarenboven was u werkzaam in de bouwsector, had u vrienden, opende u een winkel, wat toch allemaal aangeeft dat u deelnam aan het openbare leven en niet geïsoleerd leefde. U zou dus op de hoogte moeten zijn van het reilen en zeilen in Faida. Bovenstaande vragen zou u bijgevolg correct moeten kunnen beantwoorden, ook al hebt u geen scholing genoten.

Omwille van bovenstaande redenen wordt aldus geen enkel geloof gehecht aan uw verklaring als zou u afkomstig zijn van Faida in Centraal-Irak. Aangezien uw problemen waardoor u uit Irak bent gevlucht, zich in Faida situeren, kan hieraan evenmin enig geloof worden gehecht.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart en een kopie van een dreigbrief die u zou hebben ontvangen. In verband met de kopie van de identiteitskaart, dient te worden opgemerkt dat deze vermeldt dat u in Faida bent geboren en dat deze kaart in Faida is afgeleverd op 1 januari 2010. U legt geen origineel stuk voor waardoor de herkomst en authenticiteit van dit document niet kan worden nagegaan. Ook gelet op uw totaal gebrek aan kennis over Faida, heeft deze kopie dan ook geen enkele bewijswaarde. In verband met de kopie van de dreigbrief tenslotte dient te worden opgemerkt dat hieraan om dezelfde redenen evenmin enige bewijswaarde kan worden gegeven. De door u voorgelegde documenten zijn aldus niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

Tot slot wenst het CGVS op te merken dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Deze vaststelling volstaat echter niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Immers zoals hierboven reeds gemeld wordt uw afkomst uit Faida, in Centraal-Irak, niet geloofwaardig geacht. Aldus kan u op basis van deze beweerde herkomst de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van artikel 48, 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 3 EVRM. Hij stelt dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Verzoeker betoogt dat uit de stukken die hij bij het verzoekschrift voegt, meer bepaald een schrijven van de geneesheer van zijn opvangcentrum en een schrijven van de open school voor volwassenen, blijkt dat hij niet in staat is te antwoorden op de tijdens het interview gestelde vragen en een zeer laag IQ heeft. De jurist van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) heeft een foute inschatting gemaakt van verzoekers mogelijkheden. Hij is niet enkel ongeletterd, maar tevens een “niet-interviewbare asielzoeker”.

Verzoeker meent dat hij minstens recht heeft op een “niet-terugleidingsclausule”, rekening houdend met de toestand waarin zijn land verkeert.

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, op algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven aan de grond van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze uit deze beslissing worden afgelezen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. De bestreden motivering vindt steun in het dossier waar deze stelt dat verzoeker (i) gevraagd of hij dorpen kon opsommen in de buurt van Faida, verwees naar drie dorpen, het antwoord schuldig bleef op de vraag of Domis nog een andere naam kende en, wanneer vervolgens een heel aantal buurdorpen in de onmiddellijke omgeving van Faida aan hem werd voorgelegd, telkens moest toegeven hiervan nog nooit te hebben gehoord; (ii) zelf spontaan Domis noemde, dat een stuk verderop ligt, doch de dorpen in de onmiddellijke omgeving niet herkende, hetgeen wijst op een ingestudeerde en niet-authentieke kennis van zijn regio van herkomst; (iii) foutief beweerde dat in Faida alleen Koerden zouden wonen terwijl hier een mengeling woont van Koerden, Arabieren, Assyriërs, Christenen, Yezidi, Turkmenen en andere minderheden en bij confrontatie met deze vaststelling niet verder kwam dan te stellen dat hij dit niet weet; (iv) niet kon bevestigen dat in de buurt van Faida een legerkamp is gelegen dat sedert de val van het regime van Saddam Hoessein wordt gebruikt als vluchtelingenkamp; (v) niet wist dat zich nabij Faida een grenspost bevindt; (vi) eveneens het antwoord schuldig bleef op de vraag of er al dan niet bombardementen plaatsvonden in Faida wanneer het regime van Saddam Hoessein ten val kwam; (vii) niet kon antwoorden op de vraag of zich in de buurt van Faida bergen bevinden, ondanks dat Faida zich

situeert aan de flank van het gebergte, hetgeen er enkel op kan duiden dat hij hier nog nooit is geweest en niet weet hoe de omgeving eruit ziet; (viii) geen idee had hoever Faïda ongeveer van de Koerdische regio of het 'KRG-gebied' is gelegen; (ix) evenmin kon zeggen wie de burgemeester van Faïda was; (x) wanneer, omdat hij geen van de voormelde kennisvragen kon beantwoorden, werd gevraagd welke kennis over Faïda hij spontaan kon geven, antwoorden gaf die evenmin overtuigden; (xi) geen wijken of straten in Faïda bleek te kennen doch stelde dat hij deze kennis niet had omdat zij te complex was, alsmede dat hij liet optekenen dat hij niet over een adres beschikte in Faïda terwijl het huis van zijn oom, bij wie hij inwoonde, toch in een bepaalde wijk of straat moet zijn gelegen.

Verzoeker betwist de voormelde onwetendheden niet, doch tracht deze te vergoelijken door te wijzen op zijn ongeletterd profiel en laag IQ en door te poneren dat hij niet in staat was te antwoorden op de gestelde vragen en een "niet-interviewbare asielzoeker" zou zijn. De stukken die hij bij het verzoekschrift voegt, meer bepaald een schrijven van de geneesheer van zijn opvangcentrum en een schrijven van de open school voor volwassenen, vermogen echter niet aan te tonen dat verzoeker dermate laag begaafd zou zijn dat hij niet in staat is te worden geïnterviewd of dat van hem niet mag worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen inzake zijn regio van herkomst (rechtsplegingsdossier, stuk 1). Uit het schrijven van de open school voor volwassenen blijkt slechts dat verzoeker moeilijk vooruitgang boekt en moeilijk leerstof opneemt, hetgeen zijn ongeletterd profiel bevestigt. Voor het overige uit de opsteller ervan louter het persoonlijke vermoeden: "Ik vermoed dat het probleem veel verder zit dan traaglerend". In het schrijven van de geneesheer van zijn opvangcentrum wordt de nadruk gelegd op het feit dat verzoeker ongeletterd en zwakbegaafd is, alsmede dat hij slechts over zeer beperkte intellectuele vaardigheden zou bezitten. Ook in dit schrijven wordt echter slechts een persoonlijk vermoeden van de opsteller geuit, die aangeeft: "Mijn mening is dat het goed mogelijk is dat de antwoorden die mr. (A.) geeft tijdens interviews in het kader van zijn procedures zijn beperkte vermogens reflecteren (...)". Uit de voormelde gegevens blijkt weliswaar dat de opstellers van mening zijn dat verzoeker ongeletterd is en een lage intelligentiegraad vertoont, doch hieruit kan geenszins worden afgeleid dat hij dermate zwakbegaafd zou zijn dat hij niet in staat zou zijn een interview bij het CGVS te doorlopen of dat niet van hem mag worden verwacht dat hij kan antwoorden op essentiële en eenvoudige kennisvragen inzake zijn voorgehouden regio van herkomst.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS weliswaar melding maakte van het feit dat hij analfabeet is, doch dat noch verzoeker noch de advocaat die hem bijstond gedurende dit gehoor te kennen gaf dat verzoeker dermate laagbegaafd zou zijn dat hij niet in staat was te worden geïnterviewd of volwaardige verklaringen af te leggen. Geen van beide verzette zich tegen het afnemen van het gehoor. Zij formuleerden evenmin enige opmerking in deze zin wanneer hen daartoe aan het einde van het gehoor de kans werd geboden. Verweerder wordt tevens bijgetreden waar deze erop wijst dat de gedurende het gehoor gestelde vragen duidelijk en eenvoudig waren en dat verzoeker kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen begreep. Dient voorts te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening wordt gehouden met verzoekers profiel, doch dat in deze beslissing met recht wordt gesteld dat ook van iemand zonder enige scholing redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze minstens een aantal essentiële kennisvragen betreffende zijn regio van herkomst kan beantwoorden. In dit kader kan worden benadrukt dat verzoekers kennis inzake zijn voorgehouden regio van herkomst totaal onbestaande was, terwijl nochtans van eenieder die beweert van een bepaald dorp afkomstig te zijn, ook indien deze persoon laaggeschoold en laagbegaafd is, toch minstens enige kennis mag worden verwacht omtrent een aantal basiszaken. Daarenboven blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas dat verzoeker jarenlang werkzaam was in de bouwsector en nadien zelfs een winkel opende, wat aangeeft dat hij blijkbaar toch over bepaalde mogelijkheden beschikt en deelnam aan het openbare leven. Redelijkerwijze kan dan ook worden aangenomen dat hij, onder meer via de sociale contacten die hij had gedurende zijn beroepsuitoefening, toch minstens enige kennis zou moeten vertonen inzake de hoger aangehaalde eenvoudige en elementaire kennisvragen over zijn voorgehouden regio van herkomst.

Voor zover de geneesheer van verzoekers opvangcentrum in diens schrijven nog stelt: "Ook vroeg ik me verder af of de tolk die tijdens het interview aanwezig was hetzelfde Koerdisch dialect sprak als mr. (A.)", werd aan verzoeker bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – gemeld moesten worden. Hij gaf uitdrukkelijk en eenduidig aan dat hij de tolk goed begreep en noch zichzelf noch de advocaat die hem bijstond maakte tijdens het gehoor ook maar enige melding van vertaalproblemen. Zij formuleerden evenmin enige opmerking in die zin wanneer hen daartoe aan het einde van het gehoor de kans werd geboden (administratief dossier, stuk 3). Dient tevens te worden opgemerkt dat door

verzoeker en diens advocaat zelf in het verzoekschrift nergens enige melding wordt gemaakt van vertaalproblemen.

De neergelegde kopieën van verzoekers identiteitskaart en een dreigbrief hebben, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde zodat zij de voormelde vaststellingen niet kunnen ontkrachten (administratief dossier, stuk 11: documenten). Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoeker onwetend bleek over de inhoud van de neergelegde dreigbrief (administratief dossier, stuk 3, vraag nr. 6-8, 103). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat hij zich dienaangaande zou hebben geïnformeerd of bevraagd aangezien dit het enige stuk is dat hij neerlegt ter staving van zijn asielmotieven.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst van Faïda. Bijgevolg kan evenmin enige geloofwaardigheid worden toegekend aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel verzoekers beweerde afkomst als de door hem aangevoerde asielmotieven, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS